

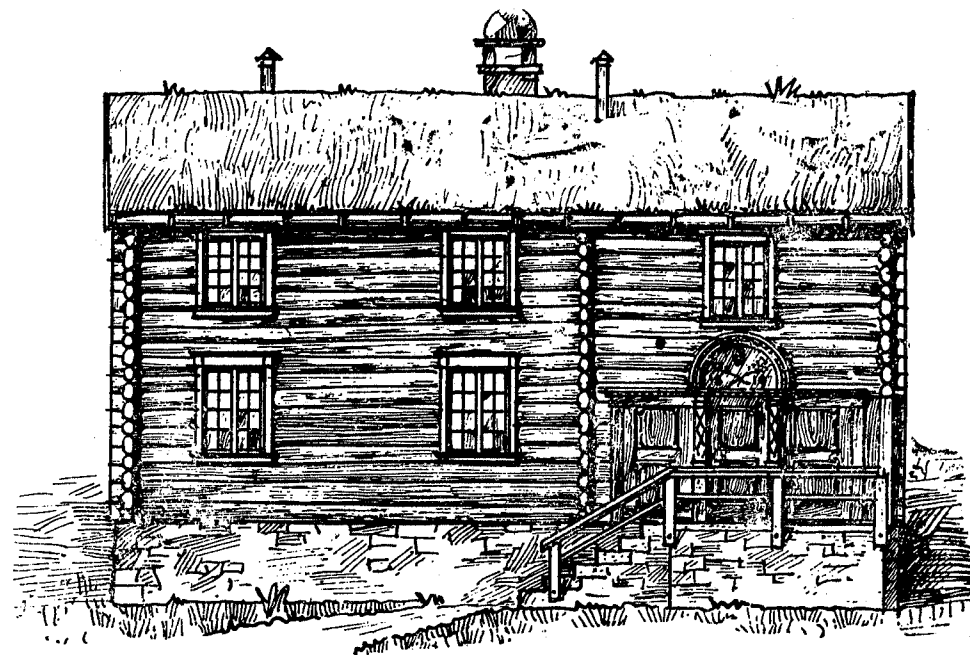
Hytte-historie

Dette klippet fra Trondhjems Turistforenings årsberetning fra 1921 inneholder interessante glimt fra Storerikvollens og Gjevilvasshyttas historie, som vi håper leserne setter pris på.

Gjevilvashytten.

Da logiforholdene ved Gjevilvandet i en aarrække har været meget vanskelige og for derfor at faa tilveiebragt en foreløbig ordning indtil den projekterte turisthytte blir færdig, leiet foreningen Skarsemsæteren gjennom lensmand Hoel, foreløbig for 1 aar. I løpet av vaaren blev der her for foreningens regning sat op ialt 11 dobbeltsenge; samtidig blev der indkjøpt komfyr og adskillig kjøkkenutstyr, samt sengklær. Hele dette inventar vil senere bli overført til den nye hytte. Som bestyrerinde for sommersæsonen blev ansat Marit Holm og allerede i slutten av juni kunde sæteren aapnes for trafik. Besøket var hele sommeren meget livlig trods det daarlige veir; denne foreløbige ordning synes saaledes at ha vundet samtlige turistors bifald.

I september maaned blev besluttet indkjøpt til opførelse paa foreningens tomt ved Gjevilvatnet en gammel Opdalsstue tilhørende Ole Vindal, Lønset. (Sliperstuen). I oktober blev tomten befaret av styret sammen med arkitekt R. Tønseth og samme maaned besluttet opført et mindre tilbyg (spisesal m.m.) efter tegning av arkitekt Grendahl. Gravnings- og murerarbeide paabegyndtes allerede samme høst. Hytten vil forhaabentlig staa fuldt færdig til bruk ved sommersæsongens begyndelse 1922. Foruten en stor og rummelig peisestue, vil hytten indeholde

• FACADE • MOT • SYDVEST •

Den eldste delen av Gjevilvasshytta – Sliperstuggu, ferdig til bruk i 1922.

spisesal og ialt 22 dobbeltsenge. Saavel gravnings som tømmerarbeide blev efter anbud bortsat til fire bygningsvante mænd fra Opdal, med gardbruker Halvor Aalbu som formand.

Storerikvolden.

Stellet er i likhet med foregaaende aar blit besørget fra den tilliggende sæter. Ved generalforsamlingsbeslutning av 29de april d. a. fik styret bemyndigelse til at ordne med ny hytte, da den nuværende hytte med to smaa rum ikke længer tilfredsstillende behovet.

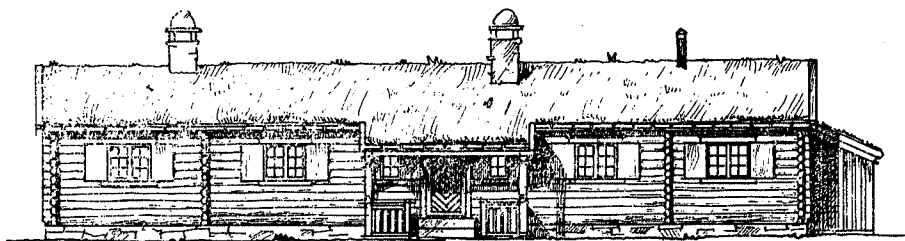
Styret indledet underhandlinger med de Angellske stiftelser om kjøp av tomt. Da det imidlertid av forskjellige grunde var vanskelig at faa kjøpe tomt har man bygslet en saadan.

I anledning denne kontrakt, som hr. Lars L. Østby som bruksberettiget har hat til gjennemsyn, har foreningen mottatt følgende:

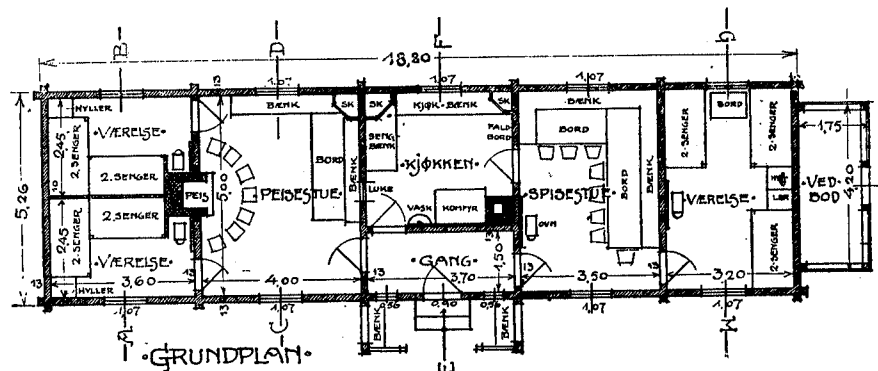
Tydal den 22de oktober 1921.

Trondhjems turistforening, Trondhjem.

Forpagtningskontrakt mellem Thomas Angells stiftelser og

Storerikvold (under opførelse).

Den «nye» Storerikvollen, fasade og grunnplan, ferdig til bruk påsken 1923.

Trondhjems turistforening av 16de juni d. a. paa 1 a 2 maal jord m.m. ved min sætervold, Storerikvold, godkjendes, idet dog forbeholdes at den aarlige avgift og eventuel bruksret paa det omhandlede jordstykke om omliggende trakter.

Ærbødigst

Lars L. Østby.

Tomtens beliggenhet er endnu ikke bestemt. Den vil imidlertid bli like ved den gamle hytte, – sandsynligvis litt øst for denne. Av De Angellske stiftelser har man faat løfte paa billig tømmer til hytten. Dette vil bli hugget oppe ved Gammelvoldsjøen, hvor hytten blir optømret og fremkjørt til tomten paa vaarføret. Det har ikke lykkedes styret at faa bortsat arbeidet. Man har derfor engagert hr. Lars Østby, Tydalen, til at forestaa dette paa foreningens vegne.

Styret haaper at faa hytten opsat til sommeren og indredningen utført til høsten, saaledes at den kan staa færdig til paasken 1923.

Hr. arkitekt Grendahl har utarbeidet tegninger og arbeidsbeskrivelse.

Amanda og Ola Hilmo til minne

To av Trondhjems Turistforenings gode venner er gått bort. Ola Hilmo døde i slutten av mars og hans hustru, Amanda Hilmo, døde i begynnelsen av mai 1981.

Bedre og mer trofaste venner har vel TT neppe hatt. Som nykommere i TT's styre og stell med Syltraktene som ansvarsområde, fikk mange av oss det råd først å gå på bua og hilse på Ola «Buen», og derfra var ikke veien lang til «Åsheim», hvor Manda tok imot oss med all tydalsk gjestfrihet. Ja, den fikk vi nyte hos Manda og Ola alle vi i TT.

Alltid følte vi oss velkomne - nesten som familiemedlemmer. Mange eksempler på gjestfriheten på «Åsheim» kunne nevnes. For eksempel alle de ganger betjeningen på Storerikvollen strømmet inn - slitne etter en travel påskesesong og en kanskje våt og strevsom tur fra Essandsjøen til Ås. Da var det godt å få hvile litt, tørke klær og sko, og ikke minst nyte en god kopp kaffe.

Som hjelpere var Manda og Ola uvurdelige. Når vi ba om hjelp eller råd fikk vi aldri «nei». Det var et ukjent ord for disse to når noen trengte dem.

Transport, ekstraproviantering og mange slags krisehjelp ordnet Ola. Ofte når det klikket med allerede ansatt hjelp til hyttene, som når vi plutselig kunne stå uten kokk et par dager før sesongstart, klaget vi vår nød for Manda, som raskt ordnet en dugnad med baking av brød og kaker, opplaging av kjøtt - hundrevis av kjøttkaker - o.l. så vertinnene hadde noe å starte påskesesongen med.